

résének és textilfeléket hozott Szegedre.

A többi vádlott sorra tagadta bűnösségét. Azzal védekeztek szinte kivétel nélkül, nem tudtak arról, hogy ezeket a cikkeket Kaiser átcsempészte, különben is a forgalmi értéknek megfelelő áron vettek meg mindent és így még csak gyanús sem lehetett nekik a dolog.

A bíróság nem hozott a monstreügyben ítéletet, hanem a védők: dr. Zsoldos Gusztáv,

dr. Palocz Sándor, dr. Politzer Dezső, dr. Hunyady János, dr. Hoffmann Ferenc, dr. Gyárfás Zoltán, dr. Kemény László, dr. Szögi Géza kérelmére bizonyítást rendelt el arra vonatkozólag, hogy tudhattak-e a vádlottak a textilneműek csempésztét voltáról. A védelem az értékelést is kifogásolta, ezért erre vonatkozólag a bíróság szakértők meghallgatását rendelte el.

nie. Mi csak magyar szuverenitásunk alatt tudjuk kifejezteni nemzeti létünket, — fejezte be mély hatást keltett beszédét Szabó esperes — és ezekben a nehéz időkben, most vállalni a magyar sorsot, ez a történelmi hősiesség és rendíthetetlen kötelesség.

A megjelentek percekig lelkes tapsal köszöntötték Szabó esperes izzó magyarságu nagyhatású beszédét.

„A magyar léleknek találkoznia kell a sorsdöntő időkben,

ez adja meg a nemzet létjogosultságát, a felekezeti békességet, az egyenlő jogokat és az egyenlő kötelességeket“

Szabó református esperes nagy beszéde a magyar sorskérdésről

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi református asszonyok Lőrántffy Zsuzsanna Egyesülete vasárnap délután nagy közönség előtt műsoros szeretetvendégséget tartott a Tiszában. Az egyes nagysikerű műsorszámok után Szabó Imre budapesti református esperes nagy figyelemmel kísért beszédet monodott a magyar sorskérdésekről a legutóbbi európai eseményekkel kapcsolatban, beállítva a kérdést a történelmi tanulságokba. Szabó esperes beszéde a megjelentekre mély hatást gyakorolt és előadása során több alkalommal kísérte megállapításait az együttlérzés és a tetszés tapsa.

Szabó esperes azzal kezdte beszédét, hogy valójában csak most kezdődik a magyar sors igazi hivatása. Le kell vonnunk a tanulságokat a világeseményekből most, amikor egy nép úgy hull bele a másikba, mint egy lehulló meteor.

— Századokon keresztül egymás mellett éltünk Ausztriával — néha küzdelemben, sokáig jó szomszédi, egymásra tárt barátságban — folytatta —, de valójában sohasem tudtuk megérteni Ausztriát és mégis mindig oly lovagiasak voltunk vele. És most Ausztria nincs többé, a kétfejű sas belehullott a tüzes horogkeresztbe. És mi mégis tanácsotlanul állunk hivatásunkkal a minket körülfogó szláv és germán tenger közepén! Mint a magyar történelemben annyiszor,

a tüzes kérdőjel megint fel van írva a magyar égre és ekkor világít a legüzesebben ez a kérdőjel: van-e még a magyarságnak létjogosultsága Európában?!

— Ez a kérdés állott immár ezeréve minden nagy magyar lélek előtt, ez a kérdés mindig visszavisszatért. Ezt a kérdést találta itt I. István király is, amikor választani kellett: Róma vagy Bizánc. És ezt a kérdéseket olvassa most is a magyar, mi létjogosultsága van ennek a népnek és e kérdés láttára az ifjaknak is férfiakká kell lenniük és e nagy küzdelemben el kell homályosodnia a saját külön kérdéseknek, magyar férfiakra van szükség, helyt állni a hivatás teljesítésében.

Szabó esperes most hivatkozott Kossuth és Széchenyi példájára, akik a sorsdöntő időkben egymással szembe kerültek. Míg visszavert ez a kisérlet a magyarság életében — folytatta —, a nemzet egyik része jobbra, a másik része balra húzódott és ebben a kettéválásban önnön lelke szakadt szét. És azt is mutatja a történelem, hogy mindig valami magasabb erő, valami nagy küldetés utján talált rá végül is a helyes, a jó útra, mert legjobbjaira a legnehezebb időkben nem hallgatott.

Csak az üszkös romokon találkozhatna össze a két szétszakadt fél, hogy a pusztulás láttán keservesen együtt sirjon?

A döntő kérdés most is az: találkozhat-e a két nagy lelkiesség: a Kossuthé és a Széchenyié.

— Nézzetek: mi vár a meghasonlott nemzetekre, — folytatta áttűzsedelt szavakkal. Nézzetek Spanyolországra és nézzetek Ausztriára, amelynek lelke kettéhasadt és nincs többé hatalom, amely függetlenségét és önállóságát biztosítani tudná!

Ha új térképek készülnek, amelyeket nem a szuverenitások, de fajszerpontok döntenének el, akkor eldőlt a kérdés, csak a kossuthi és a széchenyi-i lélek találkozásából virágzik ki egészséget és életet adó jövőnk!

— Az a hivatásteljesítés azonban a nemzetnek önmagával való kibékülését is jelenti. Az a gondolat hozza meg

a felekezeti békességet, az egyenlő jogokkal és egyenlő kötelességekkel való találkozást Krisztus igéiben.

És e gondolatban vállalniuk kell velünk együtt a magyar sorsot azoknak is, akik velünk együtt szerettek jólétet maguknak. Ne hívjunk külföldről segítséget és ne menjünk külföldre értük (sokáig tartó taps), mert ezt még mindig nagyon drágán fizettük meg! Gondoljátok el, rettenetes sors volna, ha a magyarság más testbe volna beoltva. Csak névtelenül és elfelejtve élhetne tovább ez a nép.

— Végül világos a történelmi tanulság: csak életképes nemzeteknek van létjogosultságuk. És ha e két lélek találkozik, nem kell bizonyítani, hogy a magyar életnek van hivatása és létjogosultsága!

Ma azt kell látnunk, hogy egy nemzet annyit ér, mint amennyit legyeres erőben képvisel. — hisszük azonban rendületlenül, hogy jönni fog egy jobb kor. Jönni fog, mert jönni kell, amelyben kiteljesülhet Isten országa,

— ez az ország ígérve van és Isten ígéretétől mindig helyt állott! Ha a kis nemzeteknek nem lett volna létjogosultsága, akkor a magyar nemzetnek az isteni gondoskodásban kellene kételked-

ÚJ KÖNYVEK DÉLMAGYARORSZÁG kölcsönkönyvtárában

Simán Erzsébet: Gergely lányok V. emelet
Rachmanova: Halhatatlan szerelmes.
Just Béla: Hajnali kettő.
Török Rezső: Péntek Rézi.
Therne Smith: A szőke kísértet.
Wilhelm Weldin: Arthur fut az élet után
Roberts: A bánya ördögei.
Packard: A sárkány torokában.
Mignon G. Eberhardt: Az elhagyott vadászlak.
E. S. Holding: Aki visszalép az életbe.
Arthur Plummer: Árnyak a ködben.

A szabadtéri játékok előkészítése

Janovics Jenő a polgármesternél

(A Délmagyarország munkatársától.) Dr. Janovics Jenő, a szabadtéri játékok művészeti vezetője hétfőn Szegedre érkezett és részletesen beszámolt dr. Pálffy József polgármesternek az idei játékokra vonatkozó tárgyalásokról, amelyek legnagyobb részét be is fejezték már. Janovics megbeszélte a polgármesterrel a szabadtéri előadások egyéb részleteit és a megbeszélésen jelen volt dr. vitéz Szabó Géza tanácsnok, a játékok adminisztratív vezetője, dr. Szekecske Lajos tiszti főügyész, aki a szerződéseket készíti el. Később megjelent a polgármesternél és résztvett a megbeszéléseken dr. vitéz Shroy Kálmán országgyűlési képviselő is.

A tanácskozáson szóba került a propagandakérdés egyik-másik részlete is. Dr. Janovics Jenő néhány ügyes plakáttervet is hozott magával. A tervek közül kettőt kiválasztottak és ezeket hamarosan elkészítetik. A polgármester a megbeszélés után kijelentette, hogy a szabadtéri bizottságot most nem hívja össze, mert nincs olyan részlete ezidőszáig a játékok előkészítésének, amely a bizottság elé tartozna.

Janovics kedden este utazik vissza Budapestre és magával viszi a leszerződött művészek parafált szerződéseit is.

—o—

Ismét elfogták és elítélték az ismert szegedi neveket pumpoló leányt

(A Délmagyarország munkatársától.) A rendőrség évek óta küzdelmet vív egy jócsaládból való szegedi leánnyal, aki sorozatos csalásokat követ el ismert szegedi urak nevében. Hódossy Juliát többször is elítélték, de a büntetések sem javították meg, alighogy szabadon mozoghatott, újból elkezdte apró szélhámosságait. Hódossy Julia hivatalokban és köztisztviselő családoknál tesz látogatásokat, ezek között is éppen a rendőrtisztek és a rendőrök hozzátartozóit tünteti ki. Előkelő urakra történt hivatkozás után rendszerint azt a mesét adja elő, hogy édesapja, aki vasúti mérnök volt, nem kap nyugdíjat, édesanyja viszont súlyosan megbetegedett és szanatóriumba kellene szállítani, azonban nincs pénzük az utiköltségre. Magát gináziumi tanulóknak, vagy tanítóképezésnek mondja és olyan megalázó módon viselkedik, hogy mindenki beugrik neki. A napokban a városházát „tarhálta” végig és a csinos leánynak majd mindenki adott egy-két pengőt. Ugyancsak több rendőr lakásán is megfordult és az asszonyok megszánva a szerencsétlen leányt, sok ruhával ajándékozták meg. Sokszor azt a mesét adja elő, hogy tandíjra kellene a pénz, mert más- különben nem tudja befejezni tanulmányait, vagy haldokló édesanyjához szeretne utazni vidékre.

A rendőrség hétfőn ismét elfogta Hódossy Juliát, aki bevallotta apró szélhámosságait és azt is elmondotta, hogy mestersége igen jól jövedelmezett, naponta hét-nyolc pengőt sikerült összegyűjtenie. Hódossy Juliát a rendőrbíró elé vezették, aki nyolcnapos elzárással sújtotta.